

[Arne Christiansen.]

betrages som første skridt på vejen til den større integration, dels i konsekvens heraf spørgsmålet om muligheden for at bevare de tre frivillige værns identitet, som efter de fleste opfattelse spiller en afgørende rolle for såvel tilgang af frivillige som klimaet eller ånden, om man vil, i de frivilliges rækker.

Jeg finder, at udvalgsarbejdet har givet svar på disse spørgsmål på en sådan måde, at venstre her ved anden behandling kan anbefale lovforslaget.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke forsvarsudvalgets formand, fordi der blev givet den fornødne tid til grundig belysning af problemerne. Jeg kan føje til, at efter erfaringerne fra behandlingen af de store forsvarslove havde vi jo ikke grund til at vente andet.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at mere end 20 års tjeneste i hjemmeværnet for mit vedkommende har gjort, at jeg med nogen betænkelighed har set på de dele i lovforslaget, hvor der kunne frygtes en trussel mod de enkelte værns identitet og selvstændighed. Men det kan slås fast, at der i distrikter og regioner ikke sker ændringer, og de ændringer, der nu skal ske i toppen, lader også identiteten uantastet.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at ændringen fra „korpsschef“ til „inspektører for kvindekorpssene“ har givet anledning til overvejelser i udvalget; men dels er den nye betegnelse dækkende, dels imødekommer den tidens stærke krav om ligestilling for kvinderne også i de frivillige værn, idet jo også marinehjemmeværn og flyverhjemmeværn i fremtiden vil have inspektører som øverste chefer.

Må jeg hertil føje, at det forekommer mig lidt inkonsekvent, når det konservative folkeparti på den ene side ønsker inspektørerne for marine- og flyverhjemmeværnet nedlagt og på den anden side de kvindelige korpsschefer bevaret. I det første tilfælde ville man givet true værnsidentiteten, i det andet stimulere den, hvilket venstre for så vidt ikke ville have noget imod, men vi ser det som en opgave også om denne del af vort forsvar at skabe den størst mulige opslutning og kan derfor følge forsvarsministerens forslag, der jo ligestiller værnene.

Samtidig sikres også hjemmeværnets le-

delsesfunktioner, så at de i princippet afspejler forsvarrets, hvilket på grund af den snævre tilknytning ikke bør underkendes. Hertil kommer den faglige støtte, som inspektørerne kan yde hjemmeværnschefen.

At chefen for hjemmeværnet burde udgå fra værnets egne rækker, kan venstre principielt tilslutte sig ud fra det synspunkt, at også dette vil kunne virke klimaforbedrende, men det forekommer lige så rigtigt, at den militærfaglige baggrund må være i orden og være af en sådan karakter og baseret på en sådan erfaring og et sådant personalekendskab, at den uden videre kan accepteres af brugende og foresatte myndigheder. Væsentligt ville det måske være, om man gjorde stillingen ret tidsbegrænset og eventuelt til en gennemgangsstilling til andre poster i forsaret og ikke nødvendigvis til en slutstilling; så ville udvalget jo nok blive større. Man måtte så i hvert enkelt tilfælde tage stilling til, hvem der ville være bedst egnede. Men det hører det fortsatte rationaliseringsarbejde til.

Må jeg til slut sige, at hjemmeværnets organisation naturligvis fortsat må tilpasses udviklingen dels i samfundet, dels og især i forsaret som helhed, men altid med hensyntagen til, at det her drejer sig om frivillige, i dag op mod 70.000, som spiller to vigtige roller i vort lands forsvar og forsvarspolitik: den militære ved deres faktiske tilstedeværelse og kunnen, den politiske som levende interesseret i den sikkerhedspolitiske debat i bredeste forstand og dermed også et aktiv for den politiske interesse i almindelighed.

De ændringer, der nu gennemføres i hjemmевærnsloven, kan betegnes som rimelige skridt mod den tilpasning, som udviklingen indtil i dag nødvendiggør, men venstre vil være opmærksom på og medvirke til yderligere rationalisering, når og hvor den må være nødvendig. Jeg skal hermed anbefale lovforslaget.

Bilgrav-Nielsen: Den radikale gruppe anser det for at være væsentlige forbedringer, der nu kan gennemføres i hjemmевærnsloven, og vi kan tiltræde, at forslaget går uændret til tredje behandling.

Frandsen: Jeg skal ikke gøre ret mange bemærkninger til denne sag. Socialistisk fol-